

การสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุวิทย์ กาเยาว์

1 : 16. 2810

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ - ๑๐

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รศ.ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(รศ.เทเวศร์ ศิริยะพจนท์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ

(รศ.เทเวศร์ ศิริยะพจนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๙ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความชี้แนะและคำปรึกษาจาก
รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพนธ์
กรรมการปริญญานิพนธ์และกรรมการสอบ อาจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
และอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งอาจารย์ทุกท่านดังกล่าวได้กรุณาให้คำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ เป็นอย่างดีมาตลอด จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย
พลศึกษา จังหวัดลำปาง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดเพชรบูรณ์ และคณาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์นักศึกษาเข้าร่วมการทดสอบ
และอำนวยความสะดวกอย่างดีตลอดการศึกษาวิจัย ขอขอบคุณว่าที่ ร.ต.ไวโรจน์ สิงห์ไตรภพ
ที่ได้ช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์นี้

การทำปริญญานิพนธ์สำเร็จลงได้ด้วยกำลังใจและการส่งเสริมของอาจารย์พรพิมล
กาเยาว์ ภรรยาและบุตรทั้งสองของผู้วิจัย และกำลังใจจากเพื่อน ๆ วิชาเอกพลศึกษาทุกท่าน
ซึ่งผู้วิจัยขอรำลึกตลอดไป

สุวิทย์ กาเยาว์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความสำคัญของแบบทดสอบ	7
คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
งานวิจัยในต่างประเทศ	12
งานวิจัยในประเทศไทย	14
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	16
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	17
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	17
การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า	18
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	18
วิธีการจัดกระทำข้อมูล	19
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20

บทที่	หน้า
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	20
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
บทย่อ	31
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	31
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
อภิปรายผล	35
ข้อเสนอแนะ	35
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	36
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	41
ประวัติย่อของผู้วิจัย	53

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงประชากรกลุ่มตัวอย่าง	17
2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการ ชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	21
3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการ ชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	22
4	แสดงความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ($N = 41$)	23
5	แสดงความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ($N = 166$)	26
6	แสดงค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำของคะแนนการชกหมัดกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แต่ละรายการและทั้งฉบับ ($N_1 = 41$, $N_2 = 166$)	29
7	แสดงเกณฑ์ปกติของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มตัวอย่างด้วยคะแนนดิบ และคะแนนที่ (T-Score)	30

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะของเป่า	42
2 ทำเตรียม	43
3 ทำชกหมัดตรงซ้าย	44
4 ทำชกหมัดตรงขวา	45
5 ทำชกหมัดชุกซ้าย	46
6 ทำชกหมัดชุกขวา	47
7 ทำชกหมัดฮิปเปอร์คัตซ้าย	48
8 ทำชกหมัดฮิปเปอร์คัตขวา	49
9 ทำการชกหมัดต่าง ๆ	50
10 ทำชกหมัดชุกซ้ายและหมัดชุกขวา	51
11 ทำชกหมัดฮิปเปอร์คัตซ้ายและหมัดฮิปเปอร์คัตขวา	52

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา การจัดการศึกษาถือว่าการลงทุนอย่างหนึ่งซึ่งต้องหวังผลระยะยาว เพราะบุคคลแต่ละคนกว่าจะจบจากสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี ต้องใช้เวลาศึกษาถึง 16 ปี การจัดการศึกษามีปัญหาสลับซับซ้อนมาก ทั้งบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการจัดการศึกษาและปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพจึงต้องมีทรัพยากรต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์ จุดเริ่มต้นของคุณภาพก็คือ คน การสร้างคนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นเป้าหมายอันดับแรกและเป้าหมายสุดท้าย ที่กล่าวว่าเป้าหมายอันดับแรกนั้น หมายความว่า การจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองได้ต้องพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีระเบียบวินัยเสียก่อน ส่วนเป้าหมายสุดท้ายนั้นหมายความว่า เมื่อประเทศเจริญรุ่งเรืองแล้วคนก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเอง

ในกระบวนการสร้างคนให้มีคุณภาพ จะต้องสร้างคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา และจริยธรรม ให้มีคุณภาพเป็นเลิศ เพราะเมื่อบุคคลได้รับการพัฒนาแล้วย่อมมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาประเทศในที่สุด การพลศึกษาและการกีฬาจึงมีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยปลูกฝังคุณสมบัติดังกล่าว เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบสร้างคนให้มีความสามารถ มีบุคลิกภาพ มีน้ำใจ อันเป็นผลให้บุคคลนั้น ๆ มีความสุขในส่วนตัว เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และเป็นพลังในเรื่องความมั่นคงแห่งชาติด้วย การพลศึกษาและการกีฬาในปัจจุบันมีความก้าวหน้ามาก มวลเหตุที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าก็คือ แผนพัฒนาประเทศของรัฐบาลไทยในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ที่ต้องการให้ประชาชนได้เพิ่มคุณค่ารู้จักการพลศึกษาและการออกกำลังกาย รัฐบาลวางแผนพัฒนาการศึกษาโดยกำหนดองค์ประกอบ 4 ประการ ไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา คือ พุทธศึกษา จริยศึกษา หัตถศึกษา และพลศึกษา พลศึกษาซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบ 4 ประการของการศึกษาก็ได้รับการปรับปรุงหลักสูตรการสอนพลศึกษาในโรงเรียนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จักกิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาอย่างกว้างขวาง เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากยิ่งขึ้น

การเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นสื่อเพื่อมุ่งพัฒนาคนให้เป็นไปตามความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเรียนการสอนให้เต็มตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ สำหรับวิชามวยสากลก็เป็นกิจกรรมพลศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งในปัจจุบันนี้จะเห็นว่าการส่งเสริมกีฬามวยสากลให้ก้าวไกล เพื่อสร้างนักกีฬาไปสู่ระดับโลก มีการจัดการแข่งขันในระดับโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และการแข่งขันกีฬาระดับชาติ นอกจากนี้กีฬามวยสากลยังได้บรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในสถาบันพลศึกษาทุกระดับ

การเรียนการสอนในสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาทุกสถาบันจะมีวิชามวยสากลในหลักสูตร เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดให้วิชามวยสากลเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาชายวิชาเอกพลศึกษาต้องเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้กำหนดวิชามวยสากลเป็นวิชาเลือกของวิชาเอกพลศึกษาเช่นกัน

สำหรับวิทยาลัยพลศึกษาซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬาของชาติ และเป็นสถาบันผลิตครูพลศึกษา เพื่อสนองความต้องการของประเทศ ได้จัดให้มีการเรียนการสอนทักษะกีฬาประเภทต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาเพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความชำนาญในทักษะกีฬา รวมทั้งกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เป็นอย่างถูกต้องและสมบูรณ์มากกว่าบุคคลทั่ว ๆ ไป เพื่อที่จะได้สามารถนำไปสอนให้ผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง อนึ่งสำหรับมวยสากลนั้นเป็นวิชาหนึ่งที่จัดให้มีการเรียนการสอนเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาชายทุกคนจะต้องเรียนในสถาบันแห่งนี้

ปัจจุบันมวยสากลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีผู้สนใจอย่างแพร่หลายทั่วโลก ดังจะพบว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ และการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาวิทยาลัยพลศึกษา กีฬากองทัพไทย และกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ได้มีการบรรจุกีฬามวยสากลเข้าเป็นกีฬาประเภทหนึ่งในการแข่งขัน นอกจากนี้กีฬามวยสากลยังได้รับการบรรจุเข้าไว้ในหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา ประกอบกับทั้งในปัจจุบันและอดีต นักกีฬามวยสากลของเราได้ทำชื่อเสียงให้กับประเทศไทยเราเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นมวยสากลสมัครเล่นและมวยสากลอาชีพ แสดงให้เห็นว่า มวยสากลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่

ส่งเสริมทั้งทางร่างกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี จะเห็นได้ว่าผลทางร่างกายเมื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ทั้งความแข็งแรง ความอดทน ความอ่อนตัวของร่างกาย และความคล่องแคล่วว่องไว ในการหลบหลีก สายตาและประสาทการรับรู้จะได้รับการพัฒนาเพื่อการต่อสู้ สม勇ต้องคิดในการที่จะแก้เกมส์ต่อสู้ตลอดเวลา ส่วนด้านจิตใจนักกีฬามวยสากลจะต้องมีจิตใจสู้มุมเยือกเย็น ยิ่งอารมณ์ร้อนขาดความคิดแล้ว บุคคลนั้นจะเป็นนักกีฬาที่ดีไม่ได้

การเรียนการสอนวิชามวยสากล ในวิทยาลัยพลศึกษาที่ผ่านมายังไม่มีแบบทดสอบทักษะที่เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้สำหรับการวัดและการประเมินผลทักษะมวยสากล ในอันที่จะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชามวยสากล ซึ่งปัญหาทางด้านการวัดและการประเมินผลทักษะของผู้เรียนวิชามวยสากล นั้นนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งที่ผู้เรียนและผู้สอนประสบอยู่ เพราะการวัดและการประเมินผลทักษะของผู้เรียนวิชามวยสากล โดยทั่วไปที่ผู้สอนใช้กันอยู่จะวัดหรือประเมินผลจากแบบทดสอบทักษะที่ครูผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้นเอง เพราะไม่มีแบบที่จะวัดผลสัมฤทธิ์ผลทางทักษะมวยสากล ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงที่เป็นเกณฑ์ที่ดี โดยส่วนใหญ่แล้วครูก็ยังคงใช้วิธีการวัดและการประเมินผลโดยใช้วิธีการสังเกตเป็นเครื่องกำหนดคะแนน บางครั้งไม่ครอบคลุมถึงทักษะมวยสากลได้อย่างครบถ้วน จึงเป็นเหตุจริงใจให้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากล ในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษาขึ้นด้วยความปรารถนาที่จะสร้างแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานสำหรับที่จะใช้วัด และประเมินผลทักษะต่าง ๆ ของมวยสากลในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพในอันที่จะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยให้มีหลักการที่ถูกต้อง ซึ่งจอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Neilson. 1974 : 49) ยังได้กล่าวไว้อีกว่า แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น และมีเกณฑ์ปกติ เพื่อให้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่มด้วย และได้ตรงกับผาณิต บิลมาศ (2530 : 18) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดี เป็นแบบทดสอบที่ได้พิสูจน์มาแล้วว่ามีวิธีการให้คะแนน เครื่องมือคงที่ มีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นได้ และมีเกณฑ์ปกติ ซึ่งหมายถึงเกณฑ์มาตรฐานที่ได้จากการคำนวณค่าทางสถิติ จากการนำแบบทดสอบไปใช้เพื่อใช้เปรียบเทียบกับคะแนนของผู้เข้ารับการทดสอบคนต่อไปอีกว่าอยู่ในระดับใด การทดสอบทางด้านกีฬานั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนกิจกรรมทางพลศึกษา เพราะเป็นการวัดที่สามารถบอกพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนและเป็นไปตามความจริง (Nixon and Jewett.

1974 : 227) เกณฑ์ปกติ (Norms) จึงมีความสำคัญและจำเป็นต้องมีไว้สำหรับประเมินผลการเรียนของแต่ละบุคคลว่ามีความสามารถสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด และเมื่อประเมินผลออกมาแล้วว่าเป็นอย่างไร ก็สามารถที่จะนำผลอันนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไปได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นพิเศษที่จะสร้าง แบบทดสอบทักษะมวยสากลระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา เพราะปัจจุบันนี้ การเรียนการสอนวิชามวยสากลในระดับวิทยาลัยพลศึกษายังไม่มีการสร้างแบบทดสอบขึ้นมาเพื่อใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานี้โดยตรง ดังนั้นเมื่อสร้างแบบทดสอบขึ้นมาแล้วจะได้นำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางเดียวกัน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของทักษะมวยสากลสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แบบทดสอบทักษะมวยสากลใช้สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา
2. ได้เกณฑ์สำหรับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชามวยสากลสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาประเภทอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวน 41 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษาภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง สุโขทัย และเพชรบูรณ์ จำนวนร้อยละ 50 ของนักศึกษา ซึ่งผ่านการเรียนวิชามวยสากลแล้ว

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะมวยสากลของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยไม่ควบคุมตัวแปรเรื่องอาหาร การพักผ่อน การออกกำลังกาย และการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาในระยะก่อน หรือระหว่างการทดสอบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะมวยสากล หมายถึง วิธีการที่ใช้ชกในกีฬามวยสากล เช่น หมัดแย็บ หมัดชูก หมัดอัปเปอร์คัต และหมัดตรง

หมัดตรง (Straight Hit) หมายถึง หมัดที่ชกออกไปสุดแขนระดับไหล่ ไม่งอข้อศอก หมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะตั้งฉากกับเป้า โดยมีแรงส่งจากแรงต้นของเท้า เอว ลำตัว ส่งน้ำหนักตัวไปที่ไหล่ส่งต่อไปยังปลายหมัด ชกด้วยน้ำหนักทั้งหมดของร่างกาย ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ร่างกายอยู่ในสภาพสมดุลย์ แขนจะผ่านไปสู่เส้นศูนย์กลางของร่างกาย (The Center Line of the Body) ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดซ้ายและไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดขวา

หมัดชูก (Hook) หมายถึง หมัดที่ชกไปในระยะประชิด ลักษณะเหมือนการเหวี่ยง หมัดแต่ไม่กว้างมาก ข้อศอกงอหมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะเกือบตั้งฉากกับเป้า โดยมี

แรงส่งจากแรงเหวี่ยงของข้อเท้า เอว สะโพก ส่งน้ำหนักตัวไปที่ไหล่แล้วส่งต่อไปยังปลายหมัด ชกด้วยน้ำหนักทั้งหมดของร่างกายชกเร็ว แต่ไม่เสียการทรงตัวร่างกายไม่ถลา ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดซ้ายและไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดขวา

หมัดอัปเปอร์คัต (Uppercut) หมายถึง หมัดที่ชกในระยะประชิดจากส่วนล่างขึ้นส่วนบน งอข้อศอกหมุนข้อมือหงายไปให้สันหมัดถูกเป้าโดยมีแรงส่งจากแรงดันของเท้า ข้อเข่า ลำตัว และก้นย่อตัวเล็กน้อยส่งน้ำหนักตัวไปที่ไหล่แล้วส่งต่อไปยังปลายหมัดพร้อมกับยืดตัวขึ้น ชกด้วยน้ำหนักทั้งหมดของร่างกาย ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดซ้ายและไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้าเมื่อชกด้วยหมัดขวา

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ ประจำปีการศึกษา 2537

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา
ผู้วิจัยได้ศึกษาและเอกสารต่าง ๆ แล้วนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ความสำคัญของแบบทดสอบ
2. คุณลักษณะของการแบบทดสอบที่ดี
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของแบบทดสอบ

การทดสอบการวัดและการประเมินผล เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ทราบถึงความก้าวหน้า การพัฒนา ทราบจุดบกพร่องต่าง ๆ ในระบบการศึกษา การฝึกหรือการเรียนการสอนในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมดียิ่งขึ้น ขวาล แพรวดกุล (2516 : 4) กล่าวว่า มนุษย์ปรับปรุงหลักสูตรก็เพื่อให้ได้มีคุณภาพสูงขึ้น ปรับปรุงการเรียนการสอนก็เพื่อให้เด็กสามารถเรียนได้ง่ายขึ้นและปรับปรุงการวัดผลเพื่อคนและพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ให้เด็กได้เรียนดีขึ้น ครูสอนเก่งขึ้น และตัดสินใจเที่ยงตรงแน่นอนและยุติธรรม ครอนบาช (Cronbach. 1970 : 26) กล่าวว่า แบบทดสอบหมายถึง วิธีการที่มีระบบ (Systematic Procedure) สำหรับเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เช่นเดียวกับ วิทยา บุญชัย (2529 : 7 - 9) ซึ่งกล่าวไว้ การวัดผล (Measurement) หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาด ซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้นเป็นผู้บอกให้ทราบ ส่วนการประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การกำหนดค่าหรือตีค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการทราบ ในทางรวม ๆ เช่น การกำหนดว่า ดี เลว สาย เป็นต้น ซึ่งในการทดสอบนั้นจะช่วยทำให้ครูสามารถประเมินสถานภาพความก้าวหน้าหรือสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนของตัวครู ตลอดจนโครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

เพื่อให้กระบวนการทดสอบ การวัดผลและการประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการที่จะให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะนำมาพิจารณาก็คือ แบบทดสอบที่จะนำมาใช้ บาร์โรว์ (Barrow. 1976 : 11 - 18) ได้ให้หลักเกณฑ์สำคัญในการเลือกชนิดของแบบทดสอบว่า

1. เพื่อจะบอกถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยสามารถที่จะวัดกระบวนการเรียนของนักเรียนได้

2. เพื่อสามารถประเมินผล การจัดระดับความสามารถสำหรับใช้ในการพิจารณาการเลื่อนชั้นของนักเรียนได้

3. ต้องเลือกข้อสอบที่มีวิธีดำเนินการแนบชิดตามระดับความสามารถ อายุ ความยากง่าย คำสั่งที่แน่นอน เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ ทั้งเวลา สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก

4. เป็นแบบทดสอบที่มีความเป็นมาตรฐาน คือ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย ให้ผลประโยชน์คุ้มค่า และมีเกณฑ์ค่าคะแนนที่เหมาะสม

และนอกจากนี้ จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Neilson. 1974 : 43) ได้กล่าวว่าครูผู้สอนจะต้องมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. เลือกเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่น และมีความเที่ยงตรง รวมทั้งความเข้าใจในเทคนิคการวัดผลและแหล่งที่มาของความรู้ที่จะช่วยในการดำเนินงาน

2. เลือกวิธีการเก็บข้อมูลให้มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น และประหยัดเวลา

3. การเลือกวิธีการวัดผลและการประเมินผลแบบทดสอบ

4. สามารถแปลผลแบบทดสอบให้ผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้บริหารทราบได้

5. สามารถสร้างแบบทดสอบอย่างมีความหมายและมีจุดมุ่งหมาย

6. สามารถสร้างแบบทดสอบขึ้นเอง โดยไม่เน้นทางค่านิยมปฏิบัติแต่เพียงอย่างเดียวแต่อาจสร้างแบบทดสอบที่วัดความรู้ก็ได้

7. มีความรู้ทางสถิติ สามารถแปลผลที่ได้จากการทดสอบได้อย่างถูกต้อง

คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี

เกี่ยวกับคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีนั้นนักการศึกษาได้กล่าวไว้หลาย ๆ แบบ เช่น คล้าค (Clark. 1950 : 25) กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วย

1. แบบทดสอบที่มีคุณสมบัติวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ (Validity)
2. แบบทดสอบที่ต้องมีความเชื่อมั่นและมีความเป็นปรนัยในการให้คะแนน (Reliability and Objectivity)
3. คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบต้องสามารถนำไปแปลผลให้สัมพันธ์กับเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) ได้
4. แบบทดสอบจะต้องสิ้นเปลืองน้อย และประหยัดเวลาในการทดสอบ (Instrument Economy of Time)

และผาณิต บิลมาศ (2530 : 50 - 51) ได้กล่าวถึงแบบทดสอบที่ดีว่า ควรมีลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถสำคัญ ๆ
2. เป็นแบบทดสอบที่คล้ายการเล่นจริง
3. เป็นแบบทดสอบที่วัดการกระทำของบุคคลหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ
4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นทำทางที่ดี
5. เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการให้คะแนนที่แม่นยำ
6. เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนครั้ง ในการทดสอบเพียงพอ
7. เป็นแบบทดสอบที่น่าสนใจและมีความหมาย
8. เป็นแบบทดสอบที่มีความยากเหมาะสม
9. เป็นแบบทดสอบที่คะแนนสามารถนำมาตัดสินโดยใช้ค่าสถิติ
10. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสำหรับการแปลผลของการกระทำ

นอกจากนี้ วิริยา บุญชัย (2529 : 25 - 26) ยังได้กล่าวสรุปคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดีว่ามีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องมีความแม่นยำ (Validity)
2. ต้องมีความเชื่อมั่น (Reliability)
3. ต้องมีความเป็นปรนัย (Objectivity)
4. ต้องมีเกณฑ์ปกติ (Norms)
5. ต้องมีอำนาจจำแนก (Discrimination)
6. ต้องมีความยากง่ายพอเหมาะ (Difficulty)
7. ต้องมีความยุติธรรม (Fair)
8. ต้องมีประสิทธิภาพ (Efficiency)

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีความหลากหลายสามารถวัดในพฤติกรรมหรือความสามารถที่ต้องการวัดได้อย่างเที่ยงตรง มีความเชื่อถือได้ และได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ โดยทั่ว ๆ ไปนั้น ผู้สร้างจะต้องวางเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้ให้ชัดเจนเสียก่อนที่จะทดสอบอะไร ทดสอบกับใคร มีรายการทดสอบอย่างไร และจะได้รับประโยชน์อะไรจากรายการทดสอบนั้น ๆ หากผู้สร้างแบบทดสอบมีความคิดที่ชัดเจนแล้วจะทำให้การดำเนินงานในการสร้างแบบทดสอบ ตลอดจนการนำแบบทดสอบไปใช้จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับที่ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และ เอนกกุล กริแสง (2518 : 38) ได้กล่าวถึงกระบวนการสร้างแบบทดสอบว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนสำหรับการสร้างแบบทดสอบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ
 - ก. การตั้งจุดมุ่งหมาย
 - ข. เขียนจุดมุ่งหมายในรูปของพฤติกรรมที่วัดได้
2. การเตรียมงานในการสร้างแบบทดสอบ
3. การดำเนินการสร้าง
4. การประเมินผลข้อสอบ ซึ่งประกอบด้วย การตรวจข้อสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทางกลไก ผาณิต บิลมาศ (2524 : 257) ได้กล่าวไว้

ดังนี้

1. ศึกษาถึงปัญหา หรือความจำเป็นในการสร้างแบบทดสอบนั้น ๆ
2. วิเคราะห์ความสามารถหรือทักษะที่จะทดสอบ
3. การเลือกข้อสอบไปทดลอง
4. การเลือกเกณฑ์เพื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบใหม่
5. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ทดสอบใหม่
6. การหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ และข้อย่อย
7. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และข้อย่อย
8. การหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบ
9. การหาค่าความสัมพันธ์พหุคูณของแบบทดสอบและหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบ

กับเกณฑ์

10. การคำนวณหาสมการถดถอยของแบบทดสอบ
11. การหาเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบ

และนอกจากนี้ สก็อต และเฟรนช์ (Scott and French. 1958 : 8) ได้ให้หลักเกณฑ์

การสร้างแบบทดสอบไว้ดังนี้คือ

1. การวัดทักษะที่สำคัญในการเล่นกีฬา
2. ควรมีความคล้ายคลึงกับสภาพการเล่นมากที่สุด
3. ควรส่งเสริมท่าทางการเล่นให้ดี และไม่ควรรายเกินไป
4. ควรมีจุดมุ่งหมายที่ดีและดึงดูดความสนใจ
5. ควรทำการสอนทีละคน

เช่นเดียวกับ สแตนเลย์ และฮอปกินส์ (Stanley and Hopkins. 1972 : 17) ได้

กล่าวถึงหลักทั่ว ๆ ไปในการสร้างแบบทดสอบว่ามีขั้นตอนที่สำคัญ ๆ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการสร้างแบบทดสอบ
2. การเตรียมงานเขียนแบบทดสอบและลงมือเขียนแบบทดสอบ
3. การทดลองใช้แบบทดสอบ
4. การประเมินแบบทดสอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

พริงเกอร์ (สมลักษณ์ จันทน์น้อย. 2529 : 10; อ้างอิงมาจาก Fringer. 1961 : 68) ได้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาซอพบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยมีความประสงค์ที่จะประเมินผลทักษะสำคัญ ๆ ในการเล่นซอพบอลของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 150 คน สำหรับแบบทดสอบที่สร้างขึ้น คือ การรับลูกลอย (Fly Ball Test) การเล่นลูกเสียดพื้น ความว่องไว ความเร็ว ความแม่นยำ (Grounders-Agility-Speed and Accuracy Test) การขว้างไกล (Distance Throw) จากการศึกษพบว่า ได้ความเที่ยงตรงเท่ากับ .76, .70 และ .72 ตามลำดับ ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .82, .72 และ .90 ตามลำดับ

คลิฟตัน (Clifton. 1962 : 208 - 211) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "แบบทดสอบการเล่นวอลเลย์บอลหนึ่งครั้งสำหรับนักเรียนหญิง" (Single Hit Volley Test for Women's Volleyball) แบบทดสอบนี้ใช้ผู้ทดสอบ 45 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาวอลเลย์บอลในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย โดยใช้พื้นที่ผนัง 15 ตารางฟุต ความสูงของผนัง 10 ฟุต เขียนเส้นขนานกับระดับพื้นผนัง 7 ฟุต และห่างจากผนังออกมา 5 ฟุตหนึ่งเส้น และ 7 ฟุตอีกหนึ่งเส้น การทดสอบกระทำ 2 ระยะคือ 5 ฟุต ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้น 5 ฟุต เล่นวอลเลย์บอลกระทบผนังไปมาด้วยมือทั้งสอง (Underhand Movement) ภายในเวลา 30 วินาที ถ้าผู้ทดสอบไม่สามารถควบคุมลูกวอลเลย์บอลแล้วเริ่มใหม่ อีกกลุ่มหนึ่งให้กระทำเช่นเดียวกัน แต่ในระยะห่างจากผนัง 7 ฟุต ทั้งสองกลุ่มทำการทดสอบเป็นเวลา 14 สัปดาห์ ผลการศึกษพบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังที่ระยะ 7 ฟุต มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

คูนิงแฮม และการ์ริสัน (Cunningham and Garrison. 1968 : 480 - 490) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง แบบทดสอบการใช้ลูกวอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาหญิง โดยนำแบบทดสอบนี้มาทดสอบกับนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ในเซนต์หลุยส์ จำนวน 111 คน ซึ่งเคยเรียนวิชา วอลเลย์บอลมาแล้ว โดยใช้ผนังเรียนที่มีขนาดกว้าง 3 ฟุต ยาว 2 ฟุต วิธีการทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนที่จุดใดจุดหนึ่งก็ได้ เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้โยนลูกกระทบผนัง

แล้วส่งลูกบอลกระทบผนังให้มากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที ทำการทดสอบสองครั้ง และคิดจำนวนครั้งที่ดีที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .72 และค่าความเชื่อมั่น .87

ครองวิสิทธิ์ และบรูมบาซ (Krongvist and Brumbach. 1968 : 116 - 120) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา" (A Modification of the Brady Volleyball Skill Test for High School Boys) โดยได้นำแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล ของแบรดดี้ (Brady) มาปรับปรุงใช้กับนักเรียนชายระดับ 10 ถึง 11 จำนวน 71 คน โดยใช้ผนังเรียบเขียนเส้นบนผนังไว้ให้กว้าง 5.5 ฟุต สูงจากพื้นขึ้นไป 11 ฟุต และให้มีเส้นขนานต่อไปอีก 4 ฟุต ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่ที่ใดก็ได้ เมื่อได้รับสัญญาณ "เริ่ม" ให้โยนลูกวอลเลย์บอลกระทบฝาผนังในเขตที่กำหนด แล้วส่งลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในเวลา 20 วินาที ทำการทดสอบ 3 ครั้ง เป็นผลของการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .817

ชิกค์ (Shick. 1970 : 82 - 87) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะการเป็นฝ่ายรับในกีฬาซอฟต์บอลสำหรับหญิงระดับวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดทักษะการเป็นฝ่ายรับในกีฬาซอฟต์บอล แบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ

1. การขว้างลูกกระทบผนัง (Repeated Throw)
2. การรับลูกเสียดพื้น (Fielding Test)
3. การขว้างลูกเข้าเป้า (Target Test)

ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงแต่ละรายการและทั้งฉบับเท่ากับ .69, .70, .63 และ .75 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรายการและทั้งฉบับเท่ากับ .86, .89, .88 และ .88 ตามลำดับ

มาร์เวอร์ (Marver. 1986 : 36 - 42) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการทดสอบทักษะของซอฟต์บอลสำหรับหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายในการวัดส่วนประกอบที่สำคัญของทักษะและความสามารถในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล และแบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ ซึ่งแต่ละรายการมีจุดมุ่งหมายการวัดดังนี้

1. การขว้างลูกไกล (Distance Throw) วัดความแม่นยำในการขว้างไกล
2. การวิ่งเบส (Base Running) วัดความเร็วในการวิ่งไปยังเบสที่หนึ่งหลังจากตีลูกซอกพท์บอลเข้าไปในสนาม
3. การตีด้วยความแรง (Hitting) วัดทักษะการตีลูกซอกพท์บอลจากการพิชของพิชเชอร์

ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87, .64, และ .42 ตามลำดับ

งานวิจัยในประเทศไทย

โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง (2522 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง พัฒนาการกีฬามวยไทย เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกีฬามวยไทย ทางด้านจุดมุ่งหมายวิธีการฝึก และการแข่งขันกีฬามวยไทย ตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย ถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารจดหมายเหตุ ทั้งที่เป็นปฐมภูมิ และทุติยภูมิ รวมทั้งสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยไทย

ผลการวิจัยปรากฏว่า จุดกำเนิดของกีฬามวยไทย อาจเนื่องมาจากการดำเนินชีวิตในสมัยโบราณที่ต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ โดยการใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเป็นอาวุธต่อสู้และป้องกันตัว ซึ่งต่อมาได้มีการคิดค้นปรับปรุงการใช้อวัยวะต่าง ๆ เหล่านั้นให้เหมาะสม มีการฝึกหัด ฝึกซ้อม ในสำนักมวยโดยครูมวยที่มีชื่อ เมื่อยามสงครามก็ได้นำเอาศิลปะมวยไทยมาใช้ควบคู่กับอาวุธประเภทต่าง ๆ เพื่อให้การรบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเมื่อยามว่างเว้นจากสงคราม ก็นิยมจัดให้มีการแข่งขันชกมวยโดยในระยะแรกเป็นการชกแบบคาดเชือก ต่อมาได้มีการร่างและใช้กฎกติกาขึ้น ทำให้การดำเนินการแข่งขันชกมวยเป็นไปอย่างเรียบร้อย ปัจจุบันมีการแข่งขันชกมวยไทยกันอย่างแพร่หลาย

นอง เสียงหล่อ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกาย ความถี่ของการชกและคะแนนจากการแข่งขันของนักมวยสากลสมัครเล่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่กำลังเรียนวิชามวยสากล จำนวน 20 คน (น้ำหนักเกิน 51 กิโลกรัม และไม่เกิน 54 กิโลกรัม) ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบจงใจ และใช้แบบทดสอบสควอตทวีสต์ 3 นาที และเครื่องมือวัดความถี่ของการชกที่

ผู้วิจัยสร้างขึ้น และใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า

1. เครื่องมือวัดความถี่ของการชกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้วัดความถี่ของการชกของนักมวยสากลสมัครเล่นได้

2. สมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับความถี่ของการชกสมรรถภาพทางกายมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับคะแนนจากการแข่งขัน และความถี่ของการชกมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตกับคะแนนจากการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .90, 88$ และ $.63$ ตามลำดับ)

โครงการ งามนิศรี (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ คือ การเตะเฉียงบริเวณลำตัว การถีบบริเวณลำตัว การตีเข้าเฉียงบริเวณลำตัว การชกหมัดตรงหลังเข้าใบหน้า กลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความสอดคล้องกันในการให้คะแนนของผู้ใช้แบบทดสอบทั้ง 3 คน ตามแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของผู้ใช้แบบทดสอบคนที่หนึ่งกับคนที่สอง คนที่หนึ่งกับคนที่สาม และคนที่สองกับคนที่สาม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = 0.9689, 0.9691, 0.8532, 0.9788, 0.9743, 0.9690, 0.8345, 0.9849, 0.9588, 0.9305, 0.8906, 0.9634$ ตามลำดับ)

2. แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.7561, 0.7394, 0.7794, 0.7093$ ตามลำดับ)

3. แบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.8306$)

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

แบบทดสอบทักษะมวยสากลของนักศึกษาวทยาลัยพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรง
มีความเชื่อมั่น และมีความเป็นปรนัยอยู่ในเกณฑ์สูง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากลจากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537 จำนวน 41 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) เป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง สุโขทัย และเพชรบูรณ์ ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนร้อยละ 50 ของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกตินี้เป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนมวยสากลมาแล้ว วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 166 คน

ตาราง 1 แสดงประชากรกลุ่มตัวอย่าง

วิทยาลัยพลศึกษา	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เชียงใหม่	166	80
ลำปาง	65	33
สุโขทัย	37	18
เพชรบูรณ์	70	35
รวม	332	166

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

แบบทดสอบทักษะมวยสากลสำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา สร้างขึ้นตามจุดมุ่งหมายของการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ในการเรียนวิชามวยสากลของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงพลศึกษา ซึ่งแบบทดสอบทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครอบคลุมทักษะมวยสากลซึ่งมีสภาพคล้ายคลึงกับสถานการณ์จริงของการชกมวยสากลหรือการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมืออย่างมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียดทักษะพื้นฐานของมวยสากล จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย
2. สร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากลโดยให้ครอบคลุมทักษะพื้นฐานของมวยสากลคือ หมัด แอ้ม หมัดชุก หมัดฮับเปอร์คัต และหมัดตรง
3. นำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์บุญส่ง เปรมปรีดิ์ อาจารย์สันติภาพ โลกะมิตร อาจารย์สุรัตน์ เสียงหล่อ อาจารย์บุญเรือง ถาคำฟู เพื่อตรวจหาความเที่ยงตรง (Face Validity) และปรับปรุงแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. นำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักศึกษาวัยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ จำนวน 41 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ต้องผ่านการเรียนวิชามวยสากลมาแล้ว แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการในการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบมีขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

1. ขอลหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงหน่วยงานราชการต้นสังกัด กรมพลศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์แจ้งและขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว

2. นำแบบทดสอบทักษะซึ่งหาคุณภาพเรียบร้อยแล้วพร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือและหนังสือราชการที่ออกโดยกรมพลศึกษา เรื่องขอความร่วมมือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยนำไปยังวิทยาลัยพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และวิธีการทดสอบ
4. อธิบายและสาธิตวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยในการทดสอบ ผู้รับการทดสอบเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการทดสอบ การจับเวลา และรายละเอียดอื่น ๆ และเริ่มทำการทดสอบ
5. หลังจากนั้นเว้นระยะหนึ่งสัปดาห์ นำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดิม เป็นการทดสอบครั้งที่ 2

วิธีการจัดการหาข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบซ้ำ (Test - Retest) เว้นระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ และนำคะแนนแต่ละรายการและคะแนนรวมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment)
2. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วนำแบบทดสอบมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. หาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาค่าคะแนนความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละรายการกับคะแนนรวมโดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment)
4. นำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะ โดยใช้คะแนนดิบและคะแนน "ที" (T- Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$S.D./\bar{X}$	แทน	สัมประสิทธิ์การกระจาย
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
r_1	แทน	ความเชื่อมั่นของกลุ่มที่ 1
r_2	แทน	ความเชื่อมั่นของกลุ่มที่ 2
I	แทน	ช่วงคะแนน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ($N_1 = 41$, $N_2 = 166$)

การชกหมัด	$\bar{X}_1$	S.D.1	S.D.1/ $\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	S.D.2	S.D.2/ $\bar{X}_2$
แย็บ	38	4.70	0.12	39	4.59	0.12
ตรง	38	5.19	0.14	39	4.41	0.11
อัปเปอร์คัตซ้าย	36	5.87	0.16	37	5.12	0.14
อัปเปอร์คัตขวา	37	6.00	0.16	37	4.81	0.13
ฮุคซ้าย	36	5.75	0.16	36	4.51	0.13
ฮุคขวา	37	5.17	0.14	37	5.10	0.14
แย็บ+ตรง	62	8.02	0.13	62	5.51	0.09
อัปเปอร์คัตซ้าย+ขวา	59	8.57	0.16	60	5.81	0.10
ฮุคซ้าย+ขวา	60	9.83	0.16	62	7.71	0.12

จากตาราง 2 แสดงคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 36 - 38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.70 - 6.00 และสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.12 - 0.16 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 59 - 62 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.02 - 9.83 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.13 - 0.16

คะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 36 - 39 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.41 - 5.12 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.11 - 0.14 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 60 - 62 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.51 - 7.71 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.09 - 0.12

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนการชก
หมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

การชกหมัด	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	S.D. ₁ / $\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	S.D. ₂ / $\bar{X}_2$
แย็บ	35	5.10	0.16	36	5.14	0.14
ตรง	36	4.61	0.13	34	5.00	0.15
อัปเปอร์คัตซ้าย	35	4.56	0.13	34	4.95	0.16
อัปเปอร์คัตขวา	34	4.34	0.13	34	4.31	0.13
ชุกซ้าย	34	4.89	0.14	34	4.56	0.13
ชุกขวา	34	4.45	0.13	34	3.97	0.12
แย็บ+ตรง	59	5.75	0.10	59	4.97	0.08
อัปเปอร์คัตซ้าย+ขวา	56	6.21	0.11	57	5.47	0.10
ชุกซ้าย+ขวา	57	6.93	0.12	58	6.29	0.11

จากตาราง 3 แสดงว่าคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 มี
ค่าเฉลี่ย 34 - 36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.34 - 5.10 คะแนน และสัมประสิทธิ์
การกระจาย 0.13 - 0.16 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 56 - 59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5.75 - 6.93 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.10 - 0.12

คะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 34 - 36 คะแนน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.97 - 5.14 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.12 - 0.16
การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 57 - 59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.97 - 6.29 คะแนน
สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.08 - 0.11

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหนัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (N = 41)

การชกหนัด 1 แย็บ ตรง อับเปอร์ อับเปอร์ ชุค ชุค แย็บ+ อับเปอร์ ชุค										
ขวา คัดซ้าย คัดขวา ซ้าย ขวา ตรง คัดซ้าย ซ้าย รวม										
การชกหนัด 2										
ขวา + ขวา +ขวา										
ซ้าย										
แย็บ	0.55*	0.52*	0.67*	0.50*	0.43*	0.29	0.66*	0.26	0.66*	
ตรง	0.69*	0.48*	0.75*	0.71*	0.56*	0.53*	0.58*	0.35*	0.76*	
อับเปอร์คัดซ้าย	0.59*	0.40*	0.65*	0.47*	0.22	0.50*	0.47*	0.29	0.64*	
อับเปอร์คัดขวา	0.60*	0.65*	0.65*	0.79*	0.68*	0.66*	0.78*	0.56*	0.93*	
ชุคซ้าย	0.50*	0.53*	0.41*	0.65*	0.73*	0.52*	0.70*	0.55*	0.85*	
ชุคขวา	0.41*	0.45*	0.26	0.64*	0.80*	0.42*	0.68*	0.59*	0.72*	
แย็บ+ตรงขวา	0.27	0.25	0.53*	0.60*	0.43*	0.40*	0.49*	0.46*	0.72*	
อับเปอร์คัดซ้าย+ขวา	0.35*	0.33*	0.39*	0.60*	0.55*	0.69*	0.37*	0.70*	0.88*	
ชุคซ้าย+ขวา	0.07	0.01	0.16	0.25	0.41*	0.45*	0.17	0.55*	0.74*	
รวม	0.07	0.66*	0.62*	0.67*	0.86*	0.82*	0.80*	0.63*	0.78*	

ระดับนัยสำคัญ .05, $r = N - 2 = .312$

จากตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหนัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นรายคู่ ดังนี้

รายคู่ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.22-0.29$) ได้แก่

แย็บ กับ แย็บ + ตรงขวา ($r = 0.29$)

แย็บ กับ ชุคซ้าย + ขวา ($r = 0.26$)

อัปเปอร์คัตซ้าย กับ ชุคขวา ($r = 0.22$)

อัปเปอร์คัตซ้าย กับ ชุคซ้าย + ขวา ($r = 0.29$)

รายการที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.70 - 0.79$) ได้แก่

ตรงกับอัปเปอร์คัตขวา ($r = 0.75$) โดยอัปเปอร์คัตขวามีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.93$)

ตรงกับชุคซ้าย ($r = 0.71$) โดยชุคซ้ายสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.85$)

อัปเปอร์คัตขวากับชุคซ้าย ($r = 0.79$) โดยอัปเปอร์คัตขวามีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.93$)

อัปเปอร์คัตขวากับอัปเปอร์คัตซ้าย + ขวา ($r = 0.79$) โดยอัปเปอร์คัตขวามีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.93$)

ชุคซ้ายกับชุคขวา ($r = 0.73$) โดยชุคซ้ายสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.85$)

ชุคซ้ายกับอัปเปอร์คัตซ้าย + ขวา ($r = 0.70$) โดยอัปเปอร์คัตซ้าย + ขวามีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.88$)

รายการอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ :05 ($r = 0.35 - 0.68$)

ความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.66 - 0.93$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบการชกหมัดมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นรายการทดสอบที่ควรใช้ตามลำดับความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวม ได้แก่

อัปเปอร์คัตขวา ($r = 0.93$)

อัปเปอร์คัตซ้าย + ขวา ($r = 0.88$)

ชุดซ้าย ($r = 0.85$)

ตรง ($r = 0.76$)

ชุดซ้าย + ขวา ($r = 0.74$)

ชุดขวา, แยก + ตรง ($r = 0.72$)

อัปเปอร์คัตซ้าย ($r = 0.64$)

รายการทดสอบที่ซ้ำซ้อนกับรายการอื่น ๆ ได้แก่

แยก ($r = 0.66$)

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (N = 166)

การชกหมัด 1									
แย็บ ตรง อีปเปอร์ อีปเปอร์ ชูค ชูค แย็บ+ อีปเปอร์ ชูค									
ขวา คัดซ้าย คัดขวา ซ้าย ขวา ตรง คัดซ้าย ซ้าย รวม									
การชกหมัด 2									
ขวา + ขวา + ขวา									
ซ้าย									
แย็บ	0.71*	0.61*	0.49*	0.44*	0.52*	0.27*	0.29*	0.26*	0.65*
ตรง	0.60*	0.74*	0.68*	0.51*	0.52*	0.42*	0.33*	0.20*	0.72*
อีปเปอร์คัดซ้าย	0.44*	0.72*	0.77*	0.63*	0.65*	0.56*	0.48*	0.31*	0.81*
อีปเปอร์คัดขวา	0.54*	0.79*	0.86*	0.70*	0.72*	0.55*	0.54*	0.42*	0.83*
ชูคซ้าย	0.55*	0.69*	0.71*	0.76*	0.76*	0.63*	0.56*	0.52*	0.82*
ชูคขวา	0.56*	0.68*	0.71*	0.79*	0.78*	0.58*	0.58*	0.46*	0.72*
แย็บ+ตรงขวา	0.35*	0.53*	0.57*	0.59*	0.56*	0.60*	0.61*	0.36*	0.72*
อีปเปอร์คัดซ้าย+ขวา	0.33*	0.51*	0.52*	0.56*	0.48*	0.55*	0.59*	0.58*	0.75*
ชูคซ้าย+ขวา	0.24*	0.31*	0.45*	0.44*	0.40*	0.46*	0.41*	0.50*	0.65*
รวม	0.65*	0.82*	0.85*	0.89*	0.83*	0.86*	0.73*	0.73*	0.63*

ระดับนัยสำคัญ .05, $r = N - 2 = .159$

จากตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นรายคู่ ดังนี้

รายคู่ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.20-0.29$) ได้แก่

แย็บ กับ แย็บ + ตรง ($r = 0.27$)

แย็บ กับ อีปเปอร์คัตซ้าย + ขวา ($r = 0.29$)

แย็บ กับ ชูคซ้าย + ขวา ($r = 0.26$)

ตรง กับ ชูคซ้าย + ขวา ($r = 0.20$)

รายการที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.70 - 0.77$) ได้แก่

แย็บกับตรงขวา ($r = 0.71$) โดยตรงสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.72$)

ตรงกับอีปเปอร์คัตซ้าย ($r = 0.74$) โดยอีปเปอร์คัตซ้ายสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.81$)

อีปเปอร์คัตซ้ายกับอีปเปอร์คัตขวา ($r = 0.77$) โดยอีปเปอร์คัตขวาสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.83$)

อีปเปอร์คัตขวากับชูคซ้าย ($r = 0.70$) โดยอีปเปอร์คัตขวาสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.83$)

อีปเปอร์คัตขวากับชูคขวา ($r = 0.72$) โดยอีปเปอร์คัตขวาสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.83$)

ชูคซ้ายกับชูคขวา ($r = 0.76$) โดยชูคซ้ายสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงกว่า ($r = 0.82$)

รายการอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.31 - 0.68$)

ความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.65 - 0.83$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบการชกหมัดมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นรายการทดสอบที่ควรใช้ตามลำดับความสัมพันธ์ของแต่ละรายการกับคะแนนรวม ได้แก่

อีปเปอร์คัตขวา ($r = 0.83$)

ชุดซ้าย ($r = 0.82$)

ฮิปเปอร์คัตซ้าย ($r = 0.81$)

ฮิปเปอร์คัตซ้าย + ขวา ($r = 0.75$)

ตรง, แอ็บ + ตรง ($r = 0.72$)

แอ็บ, ชุดซ้าย + ขวา ($r = 0.65$)

รายการที่ซ้ำซ้อนกับรายการอื่น ๆ ได้แก่

ชุดขวา ($r = 0.72$)

ตาราง 6 แสดงค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แต่ละรายการและทั้งฉบับ ($N_1 = 41$, $N_2 = 166$)

การชกหมัด	r_1	r_2
แย็บ	0.68*	0.93*
ตรง	1.00*	0.73*
ฮิปเปอร์คัตซ้าย	0.84*	0.68*
ฮิปเปอร์คัตขวา	0.87*	1.00*
ชุกซ้าย	0.79*	0.91*
ชุกขวา	0.81*	0.85*
แย็บ+ตรง	0.76*	0.87*
ฮิปเปอร์คัตซ้าย+ขวา	0.81*	0.78*
ชุกซ้าย+ขวา	0.84*	0.87*
รวม	0.82*	0.96*

ระดับนัยสำคัญ .05, $r_1 = .312$, $r_2 = .159$

จากตาราง 6 แสดงว่าแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำทางบวกในระดับปานกลางถึงสูง ($r=0.68-1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่ม

ตาราง 7 แสดงเกณฑ์ปกติของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มตัวอย่างด้วยคะแนนดิบและคะแนนที่ (T-score)

ระดับ	แอ็บซาย อีปเปอร์ ตรงขวา อีปเปอร์ ชูซ้าย แอ็บซาย+ อีปเปอร์คัต ชูซ้าย+ คะแนนที่							
	คัตซ้าย	คัตขวา	ชูขวา	ตรงขวา	ซ้าย+ขวา	ขวา		
ดีมาก	45 ขึ้นไป	46 ขึ้นไป	42 ขึ้นไป	44 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป	68 ขึ้นไป	71 ขึ้นไป	70 ขึ้นไป
ดี	40-44	41-45	38-41	39-43	65-70	62-67	64-70	60-69
ปานกลาง	30-39	31-40	30-37	29-38	53-64	50-61	50-63	40-59
ต่ำ	25-29	26-30	26-29	24-28	47-52	44-49	43-49	30-39
ต่ำมาก	24 ลงมา	25 ลงมา	25 ลงมา	23 ลงมา	46 ลงมา	43 ลงมา	42 ลงมา	24 ลงมา

จากตาราง 7 แสดงเกณฑ์ปกติของการชกหมัดของกลุ่มตัวอย่างด้วยคะแนนที่ ได้แก่ 70 ขึ้นไป แสดงว่าดีมาก 60 - 69 แสดงว่าดี 40 - 59 แสดงว่าปานกลาง 30 - 39 แสดงว่าต่ำ และ 29 ลงมา แสดงว่าต่ำมาก

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากล สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของมวยสากลสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชายที่ผ่านการเรียนวิชามวยสากลจากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537 จำนวน 41 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) เป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ลาปาง สุโขทัย และเพชรบูรณ์ ประจำปีการศึกษา 2537 จำนวนร้อยละ 50 ของนักศึกษานในแต่ละวิทยาลัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกตินี้ เป็นนักศึกษาที่ผ่านการเรียนมวยสากลมาแล้ว วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 166 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ แบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการทดสอบ 4 รายการ ซึ่งครอบคลุมทักษะมวยสากลดังต่อไปนี้

1. หมัดแย็บ
2. หมัดชุก

3. หมดอัปเปอร์ขีด

4. หมดตรง

โดยการนำทักษะทั้ง 4 อย่างมาประกอบรวมกันเป็นแบบทดสอบ

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงหน่วยราชการต้นสังกัด กรมพลศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์แจ้งและขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว
2. นำแบบทดสอบทักษะซึ่งหาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว พร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือ และหนังสือราชการที่ออกโดยกรมพลศึกษา เรื่องขอความร่วมมือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยนำไปยังวิทยาลัยพลศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ สถานที่ และวิธีการทดสอบ
4. อธิบายและสาธิตวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยในการทดสอบ ผู้รับการทดสอบเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการทดสอบ การจับเวลา และรายละเอียดอื่น ๆ และเริ่มทำการทดสอบ
5. หลังจากนั้นเว้นระยะหนึ่งสัปดาห์ นำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดิม เป็นการทดสอบครั้งที่ 2

วิธีการจัดกระทำข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) เว้นระยะห่างกัน 1 สัปดาห์ และนำคะแนนแต่ละรายการและคะแนนรวมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาหาความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment)
2. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วนำแบบทดสอบมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. หาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาค่าคะแนนความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละรายการ กับคะแนนรวมโดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment)

4. นำแบบทดสอบทักษะมวยสากลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะ โดยใช้คะแนน "ที" (T-Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบคือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 36 - 38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.70 - 6.00 คะแนน และสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.12 - 0.16 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 59 - 62 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.02 - 9.83 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.13 - 0.16

คะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 36 - 39 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.41 - 5.12 คะแนน และสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.11 - 0.14 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 60 - 62 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.51 - 7.71 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.09 - 0.12

2. คะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 34 - 36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.34 - 5.10 คะแนน และสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.13 - 0.16 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 56 - 59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.75 - 6.93 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.10 - 0.12

คะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 34 - 36 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.97 - 5.14 คะแนน และสัมประสิทธิ์การกระจาย 0.12 - 0.16 การชกหมัดชุดมีค่าเฉลี่ย 57 - 59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.97 - 6.29 คะแนน สัมประสิทธิ์การกระจาย 0.08 - 0.11

3. ความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 1 ของการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นรายคู่ ดังนี้

รายคู่ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($r = 0.22 - 0.29$) ได้แก่

แย็บ กับ แย็บ + ตรงขวา ($r = 0.29$)

แย็บ กับ ชูคซ้าย + ขวา ($r = 0.26$)

ฮิปเปอร์คัตซ้ายกับชูคขวา ($r = 0.22$)

ฮิปเปอร์คัตซ้าย + ขวา ($r = 0.29$)

4. ความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการชกหมัดของกลุ่มที่ 2 ของการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นรายคู่ ดังนี้

รายคู่ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

($r = 0.20 - 0.29$) ได้แก่

แย็บ กับ แย็บ + ตรง ($r = 0.27$)

แย็บ กับ ฮิปเปอร์คัตซ้าย+ขวา ($r = 0.29$)

แย็บ กับ ชูคซ้าย+ขวา ($r = 0.26$)

ตรง กับ ชูคซ้าย + ขวา ($r = 0.20$)

5. แบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำทางบวกในระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.68 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่ม

6. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.66 - 0.93$, $r = 0.65 - 0.83$) ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เกณฑ์ปกติของการชกหมัดของกลุ่มตัวอย่างด้วยคะแนนที่ได้แก่ 70 ขึ้นไป แสดงว่าดีมาก 60 - 69 แสดงว่าดี 40 - 59 แสดงว่าปานกลาง 30 - 39 แสดงว่าต่ำ และ 29 ลงมา แสดงว่าต่ำมาก

อภิปรายผล

1. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบซ้ำทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.68 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่มซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนได้ดีในการทดสอบครั้งที่ 1 ก็จะทำคะแนนได้ดีในการทดสอบครั้งที่ 2 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนได้ไม่ดีในครั้งที่ 1 ก็จะทำคะแนนได้ไม่ดีในการทดสอบครั้งที่ 2 ซึ่งตรงกับความหมายของความเชื่อมั่นของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น แมทธิว จอห์นสัน และเนลสัน คลาร์ก ที่กล่าวว่า แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นคือแบบทดสอบที่มีความแน่นอนในการวัด โดยทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดิมกี่ครั้ง ๆ ก็ได้ผลเหมือนเดิมหรือไม่แตกต่างกัน (Mathews. 1978 : 26 - 27; Johnson and Nelson. 1974 : 44; Clarke. 1967 : 29 - 30)

2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.66 - 0.93$, $r = 0.65 - 0.83$) ในกลุ่มที่ 1 และ 2 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ผาณิต บิลมาศ (2524 : 45) ได้กล่าวว่า ข้อสอบหรือแบบทดสอบแต่ละรายการมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง แสดงว่าข้อสอบหรือแบบทดสอบนั้น มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538 : 178) กล่าวว่า ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างก็คือข้อสอบที่สามารถวัดได้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ในภาคพฤติกรรมของตารางวิเคราะห์หลักสูตรนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

แบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงในระดับปานกลางถึงระดับสูง เหมาะที่จะนำไปทดสอบกับนักศึกษาได้

1. แบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การชกหมัดเดียวและหมัดชุด ซึ่ง 2 ส่วนมีความสัมพันธ์กันในระดับค่าแสดงว่าวัดตามองค์ประกอบต่างกัน ดังนั้นหากต้องการทดสอบให้ครอบคลุมและตรงตามวัตถุประสงค์ ก็ต้องทดสอบทั้งสองส่วน

2. ในกรณีที่มีเวลาน้อยควรเลือกแบบทดสอบที่มีความสัมพันธ์กันต่ำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรรวบรวมแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไว้วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพอีกครั้งหรือใช้กับกลุ่มอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุดประเสริฐ. หลักและวิธีการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2510.
- ครองจักร งามมีศรี. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬามวยไทยสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยพลศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัสสัณา.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวดอนสุรณ, 2516.
- นอง เลียงหล่อ. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกาย ความถี่ของการชกและคะแนนจากการ
แข่งขันของนักมวยสากลสมัครเล่น. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัสสัณา.
- บรรจบ ภิรมย์คำ. การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษา.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2525. อัสสัณา.
- ผาณิต บิลมาศ. การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- _____. การวัดทักษะกีฬา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530.
- โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. พัฒนาการกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2522. อัสสัณา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2538.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวัดผลการศึกษาและสถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : การพิมพ์ไชยวัฒน์,
2516.
- วิริยา บุญชัย. การทดสอบและการวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2529.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และเอนกกุล กริแสง. หลักเบื้องต้นของการวัดผล. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2518.

อนันต์งานพระราชทานเพลิงศพอาจารย์แสง ศิริวิมล ฌ ฌาปนสถานกองทัพอากาศ วัด
พระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร. กรุงเทพฯ : 4 กันยายน 2531.

Barrow, H. M. A practical Approach to Measurement in Physical Education.
Philadelphia : Lea and Febiger, 1976.

Clark, Harrison H. Application of Measurment Health and Physical
Education. New York : Prentic - Hill Inc., 1950.

_____. Application of Measurment of Health and Physical Education.
4th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hill, Inc.,
1967.

Clifton, Marguerite A. "Single Hit Volleyball Test for Women's
Volleyball," Research Quarterly. 33 : 208 - 211; May, 1962.

Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York
: Harper and Row, Publishers, 1970.

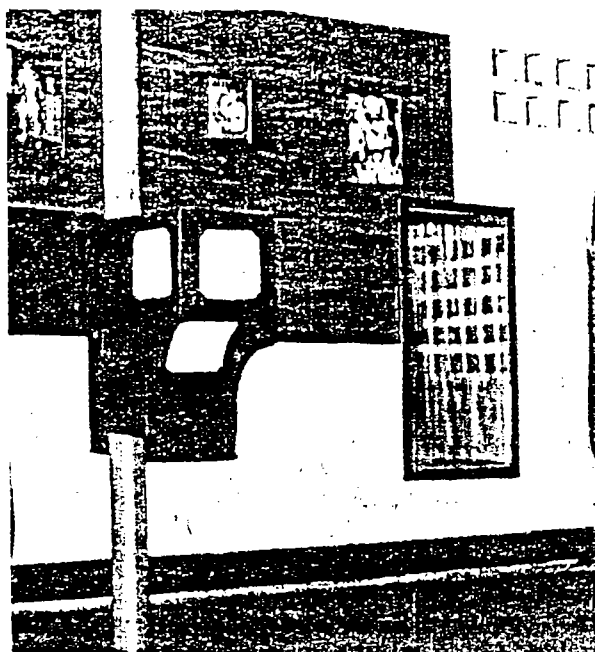
Cunningham, Phyllis and Joan Garrison. "High Wall Volleyball Test for
Women's Volleybal," Research Quarterly. 39 : 480 - 490; October,
1968.

Fringer, Margaret Neal. A Battery of Softball Skill Tests for Senior
High School Girls. Master's Thesis, Ann Arbor, University of
Michigan, 1961.

Johnson, Barry L. and Jack K. Neilson. "Basic Concepts in Test
Evaluation," Practice Measurement for Evaluation in Physical
Education. Menesota : Burgess Publishing Company, 1974.

- Krongvist, Roger A. and Wayne B. Brumbach. "A Modification of the Brady Volleyball Skill Test for High School Boys," Research Quarterly. 39 : 116 - 120; March, 1968.
- Mathews, Donal K. Measurement in Physical Education. 6th ed. Philadelphia : W. B. Saunders Company, 1978.
- Maver, Jame D. Mover Softball Skills Test Battery. Unpublished Paper, University of North Carolina at Greenboro, 1986.
- Nixon, John E. and Ann E. Jewett. An Introduction to Physical Education. 8th ed. West Washington Square : Saunders Company, 1974.
- Scott, M. G. and E. French. Measurement and Evaluation in Physical Education. Iowa : W. R. C. Brown Co., 1958.
- Shick, Jacqueline. "Battery of Defensive Softball Skills for College Women," Research Quarterly. 41 : 82 - 87; 1970.
- Stanley, J. C. and K. D. Hopkins. Educational and Psychological Measurement and Evaluation. New Jersey : Prentice, 1972.

ภาคผนวก

ภาพประกอบ 1 ลักษณะของเป้า

- หมายเหตุ
1. ผู้ถูกทดสอบจะต้องชกด้วยหมัดแย็บ หมัดชุก หมัดอัปเปอร์คัต และหมัดตรง ที่ถูกวิธี
 2. การทดสอบจะต้องทดสอบทั้งหมัดซ้ายหมัดขวา
 3. ให้ผู้ถูกทดสอบ ทดสอบในเวลา 30 วินาที แล้วนับจำนวนหมัด

ภาพประกอบ 2 ท่าเตรียม

ภาพประกอบ 3 ท่าชกหมัดตรงซ้าย

ภาพประกอบ 4 ท่าซกหมัดตรงขวา

ภาพประกอบ 5 ท่าชกหมัดชุกซ้าย

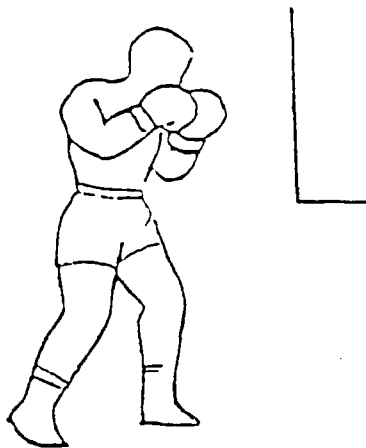
ภาพประกอบ 6 ท่ากหนดชุดขวา

ภาพประกอบ 7 ทำซกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย

ภาพประกอบ 8 ทำชกหมัดอัปเปอร์คัตขวา

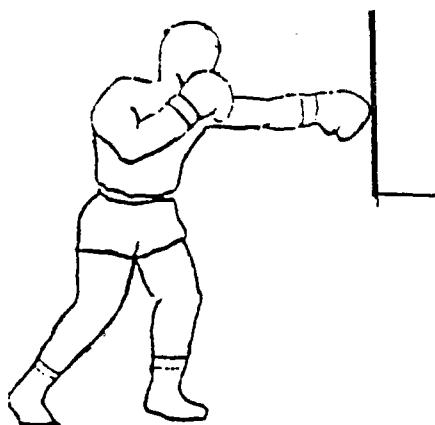

ลักษณะของเป้า

อยู่ห่างจากผู้เข้ารับการทดลองโดย
เฉลี่ยประมาณ 1 ช่วงแขน

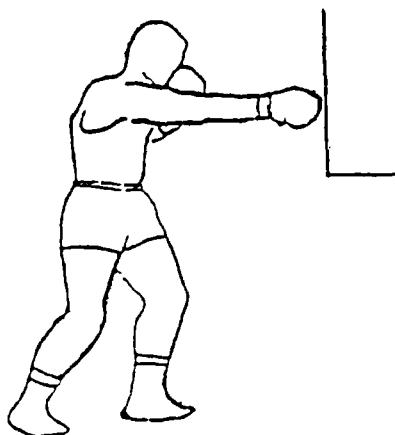
ท่าเตรียม

ยืนอยู่ในท่าตั้งการ์ด

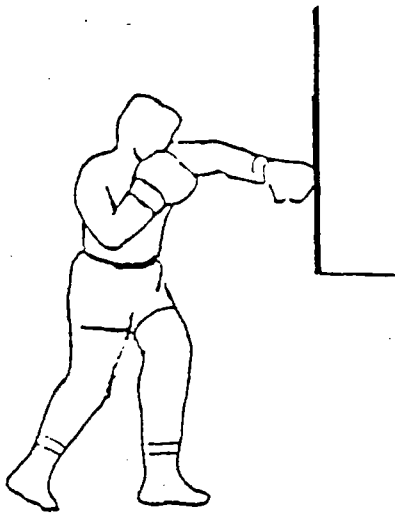
ท่าชกหมัดตรงซ้าย

ชกหมัดซ้ายไปสู่ศบแนวระดับไหล่หมุน
ข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะตั้งฉาก
กับเป้า ชกเร็วแต่ไม่ถล่า ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยง
ไปข้างหน้า

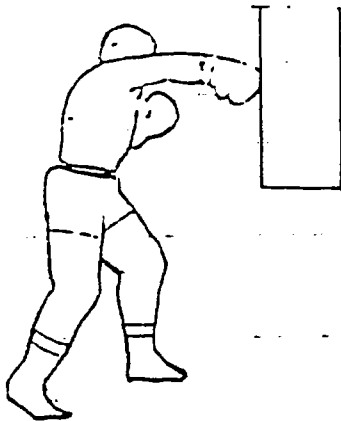
ท่าชกหมัดตรงขวา

ชกหมัดขวาไปสู่ศบแนวระดับไหล่หมุน
ข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะตั้งฉาก
กับเป้า ชกเร็วแต่ไม่ถล่า ไหล่ขวาจะเหวี่ยง
ไปข้างหน้า

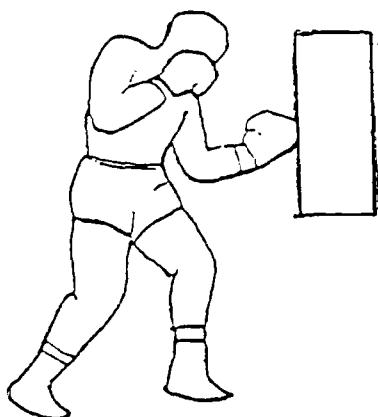
ท่าชกหมัดชกซ้าย

เหวี่ยงหมัดซ้ายไปข้างหน้า ข้อศอก
งอหมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะ
เกือบตั้งฉากกับเป้า ชกเร็ว แต่ไม่เสียการ
ทรงตัว ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

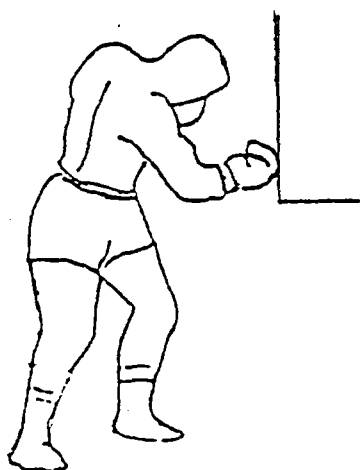
ท่าชกหมัดชกขวา

เหวี่ยงหมัดขวาไปข้างหน้า ข้อศอก
งอหมุนข้อมือคว่ำลงให้สันหมัดถูกเป้าในลักษณะ
เกือบตั้งฉากกับเป้า ชกเร็ว แต่ไม่เสียการ
ทรงตัว ไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดอัปเปอร์คัตซ้าย

ชกหมัดซ้ายจากส่วนล่างขึ้นมาส่วนบนของข้อศอก หมุนข้อมือ หายามัดให้เส้นหมัดให้เส้นหมัดถูกเป้า มีแรงส่งจากลำตัวส่งไปยังปลายหมัด ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหล่ซ้ายจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ท่าชกหมัดอัปเปอร์คัตขวา

ชกหมัดขวาจากส่วนล่างขึ้นมาส่วนบนของข้อศอก หมุนข้อมือ หายามัดให้เส้นหมัดให้เส้นหมัดถูกเป้า มีแรงส่งจากลำตัวส่งไปยังปลายหมัด ชกเร็วแต่ไม่เสียการทรงตัว ไหล่ขวาจะเหวี่ยงไปข้างหน้า

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายสุวิทย์	ชื่อสกุล กาเยาว์
เกิดวันที่ 10 เดือนมกราคม	พุทธศักราช 2488
สถานที่เกิด	อำเภอมือง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 333/157 หมู่ 2 ถนนเชียงใหม่-พร้าว ตำบลหนองจ้อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ตำบลช้างเผือก อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2500	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนเทศบาลวัดควนวิเศษ
พ.ศ. 2507	ชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนมัธยมวัดควนวิเศษ
พ.ศ. 2511	ป.กศ.ต้น จากโรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย
พ.ศ. 2512	ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยพลศึกษา
พ.ศ. 2514	กศ.บ. จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา
พ.ศ. 2539	กศ.ม.(พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสําร่างแบบทดสอบทักษะรวมสาทุกของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

สุวิทย์ กาเฮอร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2540

การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะมวยสากล สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
พลศึกษา และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบมวยสากลสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
พลศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักศึกษาชายที่ผ่านการเรียนวิชามวย
สากล จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537 จำนวน 41 คน จากจำนวน
นักศึกษาทั้งหมด 166 คน และกลุ่มตัวอย่างในการหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย
พลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง สุโขทัย และเพชรบูรณ์ จำนวนร้อยละ 50 ของนักศึกษาใน
แต่ละวิทยาลัย ด้วยแบบทดสอบทักษะมวยสากล 4 รายการ และหาคุณภาพแบบทดสอบด้วยการหา
ความเชื่อมั่น ความปรนัย ความเที่ยงตรง และหาเกณฑ์ปกติจากคะแนนที่ (T-Score)

ผลการศึกษามีดังนี้

1. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นในทางบวก
ระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.68 - 1.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการชกหมัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิง
โครงสร้างในทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.66 - 0.93$, $r = 0.65 - 0.83$)
ในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A CONSTRUCTION OF BOXING SKILL TEST FOR PHYSICAL EDUCATION
COLLEGE STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
SUWIT KAYAO

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 1997

The purpose of this study is construct establish norm and a boxing skill test for physical education college students. Forty-one college students, selected by purposive random sampling, who had taken a boxing course and now are studying in Chang Mai physical education college were used as the study sample group to study the quality of the test. An 166 student of the same level as the case study group was selected by mulistage random sampling. This group was used to study the establish norms. To analyse the quality of the test, the researcher used Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and T-score to study the normal criteria of the test.

The results of this study found that,

1. The reliability of the test by test-retest were significant at .05
2. The construct validity of this test were significant at .05.